

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

*

Ngày 28-6-2015

Chúa nhật 13 Thường niên

Đụng đến áo

LỜI CHỨA: Mc 5, 21-43

Khi ấy, Đức Giêsu xuống thuyền, lại trở sang bờ bên kia. Một đám rất đông tụ lại quanh Người. Lúc đó, Người đang ở trên bờ Biển Hồ. Có một ông trưởng hội đường tên là Giairô đi tới. Vừa thấy Đức Giêsu, ông ta sụp xuống dưới chân Người, và khẩn khoản nài xin: “Con bé nhà tôi gần chết rồi. Xin Ngài đến đặt tay lên cháu, để nó được cứu thoát và được sống”.

Người liền ra đi với ông. Một đám rất đông đi theo và chen lấn Người. Có một bà kia bị băng huyết đã mười hai năm, bao phen khổ sở vì chạy thầy thuốc đã nhiều đến tán gia bại sản, mà vẫn tiền mất tật mang, lại còn thêm nặng là khác. Được nghe đồn về Đức Giêsu, bà lách qua đám đông, tiến đến phía sau Người, và sờ vào áo của Người. Vì bà tự nghĩ: “Tôi mà sờ được vào áo Người thôi, là sẽ được cứu”. Tức khắc, máu cầm lại, và bà cảm thấy trong mình đã được khỏi bệnh.

Ngay lúc đó, Đức Giêsu thấy có một năng lực tự nơi mình phát ra, Người liền quay lại giữa đám đông mà hỏi: “Ai đã sờ vào áo tôi?” Các môn đệ thưa: “Thầy coi, đám đông chen lấn Thầy như thế mà Thầy còn hỏi: ‘Ai đã sờ vào tôi?’” Đức Giêsu ngó quanh để nhìn người phụ nữ đã làm điều đó. Bà này sợ phát run lên, vì biết cái gì đã xảy đến cho mình. Bà đến phủ phục trước mặt Người, và nói

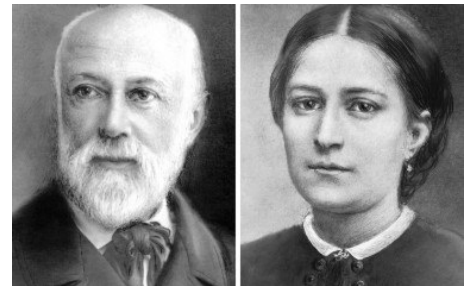
(xem tiếp trang 2)

Song thân của Thánh Têrêxa thành Lisieux sắp được tuyên thánh

WHĐ (19.06.2015) – Vào ngày thứ Bảy 27 tháng Sáu tới đây, tại Hội trường Công nghị Hồng y trong Dinh Tông Toà, Đức Thánh Cha Phanxicô sẽ chủ sự Kinh Phụng vụ Giờ Ba và Công nghị Hồng y thường lệ và công khai về ngày tuyên thánh hai Chân phước *Louis Martin* (1823-1894) và *Marie-Azelie Guerin* (1831-1877), giáo dân người Pháp, là song thân của Thánh Têrêxa thành Lisieux (thánh Têrêxa Chúa Giêsu Hải đồng, tiến sĩ Hội Thánh).

Hội tháng Ba 2015 vừa qua, Đức Thánh Cha Phanxicô đã cho phép công bố sắc lệnh công nhận một phép lạ nhờ lời chuyển cầu của hai vị Chân phước Louis Martin và Zélie Guérin; đây là bước cần thiết để một Chân phước được tuyên thánh.

Lễ tuyên thánh cho hai Chân phước

Louis và Zélie Martin có thể diễn ra trong dịp Thượng Hội đồng Giám mục về gia đình vào tháng Mười sắp tới. Đây sẽ là lần đầu tiên một đôi vợ chồng cùng được phong thánh.

Ngoài ra, Công nghị Hồng y này cũng sẽ ấn định ngày tuyên thánh hai Chân phước: *Vincenzo Grossi* (1845-1917), linh mục người Ý và *Maria Isabel Salvat Romero* (1926-1998), nữ tu người Tây Ban Nha. ■

Mười điểm “rút ra” từ *Laudato Si'*

WHĐ (21.06.2015) – Thông điệp mới mang tính cách mạng của Đức giáo hoàng Phanxicô kêu gọi một “cuộc cách mạng văn hóa rộng rãi” để đương đầu với cuộc khủng hoảng môi trường. *Laudato Si'* khá dài. Có thể tóm tắt được không? Nói cách khác, đâu là những sứ điệp chính, hoặc “những điểm rút ra” từ *Laudato Si'*?

Linh mục James Martin, SJ, biên tập viên tự do của tạp chí America đã tóm tắt Thông điệp mới của Đức giáo hoàng Phanxicô trong bài viết “Mười điểm ‘rút ra’ từ *Laudato Si'*”.

Chúng tôi xin giới thiệu với bạn đọc bài viết này.

1) *Viễn tượng tâm linh hiện là một phần của các cuộc thảo luận về môi trường*

Theo tôi, đóng góp lớn nhất của *Laudato Si'* cho cuộc đối thoại về môi trường là đã tóm lược có hệ thống về cuộc khủng hoảng theo quan điểm tôn giáo. Cho đến nay, cuộc đối thoại về môi trường chủ yếu đóng khung

trong ngôn ngữ chính trị, khoa học và kinh tế. Với Thông điệp mới này, ngôn ngữ của đức tin đã bước vào cuộc thảo luận, rõ ràng, dứt khoát và có hệ thống. Điều này không có nghĩa là Đức giáo hoàng Phanxicô áp đặt niềm tin của mình vào những mối quan tâm ấy về môi trường. Ngài nói, “tôi biết rõ rằng không phải mọi người đều là tín hữu” (số 62). Tuy nhiên, Thông điệp đặt cuộc thảo luận cách chắc chắn vào một viễn tượng tâm linh và mời gọi mọi người khác lắng nghe quan điểm tôn giáo, đặc biệt là quan niệm về sáng tạo như một món quà thánh thiêng và quý giá của Thiên Chúa, được mọi người nam nữ quý trọng. Nhưng Đức giáo hoàng cũng hy vọng sẽ tiếp thêm “động lực dồi dào” cho các Kitô hữu và tín hữu khác trong việc “chăm sóc thiên nhiên” (số 64). Điều này cũng không có nghĩa là các vị giáo hoàng khác (và các cơ quan khác của Giáo hội) đã không nói về cuộc khủng

(xem tiếp trang 4)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

hết sự thật với Người. Người nói với bà ta: “Này con, lòng tin của con đã cứu chữa con. Con hãy về bình an và khỏi hẳn bệnh”.

Đức Giêsu còn đang nói, thì có mấy người từ nhà ông trưởng hội đường đến bảo: “Con gái ông chết rồi, làm phiền Thầy chi nữa?” Nhưng Đức Giêsu nghe được câu nói đó, liền bảo ông trưởng hội đường: “Ông đừng sợ, chỉ cần tin thôi”. Rồi Người không cho ai đi theo mình, trừ ông Phêrô, ông Giacôbê và em ông này là ông Gioan. Các ngài đến nhà ông trưởng hội đường. Đức Giêsu thấy người ta khóc lóc, kêu la âm ỉ. Người bước vào nhà và bảo họ: “Sao lại náo động và khóc lóc như vậy? Đứa bé có chết đâu, nó ngủ đấy!” Họ chế nhạo Người. Nhưng Người bắt họ ra ngoài hết, rồi dẫn cha mẹ đứa trẻ và những kẻ cùng đi với Người, vào nơi nó đang nằm. Người cầm lấy tay nó và nói: “Talithakum”, nghĩa là: “Này bé, Thầy truyền cho con: trỗi dậy đi!” Lập tức con bé đứng dậy và đi lại được, vì nó đã mười hai tuổi. Và lập tức, người ta kinh ngạc sửng sờ.

Đức Giêsu nghiêm cấm họ không được để một ai biết việc ấy, và bảo họ cho con bé ăn.

SUY NIỆM

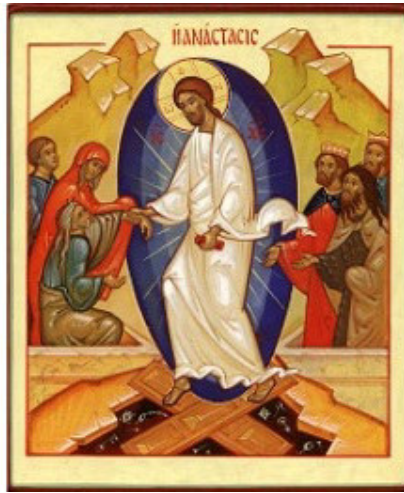
Giữa đám đông chen lấn chung quanh Đức Giêsu, có những người đụng vào áo Ngài. Nhưng chỉ có một cái đụng cố ý, đụng lên như sợ bị bắt quả tang. Đó là cái đụng của một người phụ nữ, mười hai năm mắc bệnh băng huyết, mười hai năm tìm thầy chạy thuốc mà không khỏi, mười hai năm bị coi là ô nhơ: không được đụng đến người khác, không được tham dự nghi lễ ở Đền thờ.

Người phụ nữ đụng vào áo Đức Giêsu bằng tay và bằng lòng tin, một lòng tin đơn sơ mà mạnh mẽ. “Dẫu tôi chỉ đụng vào áo Ngài, tôi sẽ được khỏi”. Cái đụng của lòng tin đã cứu bà khỏi bệnh.

Trong đời sống Kitô hữu, chúng ta đã nhiều lần đụng vào Chúa. Đụng đến Lời Ngài, đụng đến Minh Máu Thánh Ngài. Đụng bằng tay, bằng miệng, bằng rung động của trái tim.

(xem tiếp trang 3)

Đức Thánh Cha Phanxicô ủng hộ việc mừng lễ Phục Sinh vào một ngày duy nhất

WHĐ (18.06.2015) – Hôm thứ Bảy 13-06, trong cuộc gặp gỡ các linh mục từ khắp nơi trên thế giới đang tham gia kỳ Tĩnh tâm dành cho các linh mục trên Thế giới lần thứ ba tại Vương cung thánh đường Gioan Latêranô, Đức Thánh Cha Phanxicô đã đưa ra đề nghị mọi Kitô hữu sẽ mừng lễ Phục Sinh vào một ngày duy nhất. Đề nghị này trước đây cũng từng được Đức giáo hoàng Phaolô VI nói đến.

Trong một bài nói chuyện dài không chuẩn bị trước với các linh mục về nhiều vấn đề thời sự, Đức Thánh Cha Phanxicô đã lấy lại ý tưởng của Đức giáo hoàng Phaolô VI hồi năm 1975: thiết lập một ngày lễ Phục Sinh duy nhất cho mọi Kitô hữu.

Chúa nhật thứ hai của tháng Tư

Đức Thánh Cha Phanxicô nêu ra tám gương của cộng đồng Chính thống tại Phần Lan, là những người đã quyết định cử hành lễ Phục sinh vào cùng một ngày với các tín hữu Tin

Lành Luther để “không gây ra gương xấu về sự chia rẽ”, và ngài gợi ý cử hành lễ Phục sinh vào “Chúa nhật thứ hai của tháng Tư”. Đức Thánh Cha kết luận: “Kể từ thời Đức Phaolô VI, Giáo hội Công giáo đã sẵn sàng ấn định một ngày khác chứ không nhất thiết phải là ngày hạ chí sau ngày rằm tháng Ba”.

Người Chính thống Copt cũng ủng hộ

Đức Thượng phụ Chính thống Copt Tawadros II không phản đối điều này. Khi đến Hà Lan vào đầu tháng Năm 2015, ngài thừa nhận rằng đó là một “vấn đề lịch sử”, chứ tự nó không liên quan gì đến đức tin và giáo lý. Theo vị Thượng phụ, cần nghiên cứu đề nghị cử hành lễ Phục Sinh của Chúa Kitô vào “Chúa nhật thứ ba của tháng Tư”. Đề nghị này cũng đã được ngài bày tỏ trong một lá thư gửi cho Đức giáo hoàng Phanxicô hồi tháng Năm 2014, nhân dịp kỷ niệm một năm hai vị gặp nhau tại Vatican. Và một lần khác, Đức Thượng phụ Giáo hội Copt lại nêu lên vấn đề này vào ngày 09-11-2014, trong bài diễn văn tại Vienna nhân dịp kỷ niệm 50 năm thành lập Tổ chức Pro-Oriente.

Lịch Giulianô và Grêgôrianô

Việc thống nhất ngày cử hành lễ Phục Sinh là điều hết sức cấp bách ở Bắc Phi và Cận Đông, là nơi có nhiều Giáo hội và cộng đồng Kitô giáo sống chung với nhau. Các Giáo hội này ấn định ngày lễ Phục sinh khác nhau, tùy theo sử dụng lịch Giulianô hay lịch Grêgôrianô. ■

Tổng thư ký Liên hiệp quốc cám ơn Đức giáo hoàng...

Ông Tổng thư ký nói thêm: “Chúng ta phải làm nhiều hơn nữa để giúp những người nghèo nhất và yếu thế nhất trong xã hội, là những người gánh chịu nhiều nhất những tác động của khí hậu tuy họ ít gây ra vấn đề nhất. Chúng ta cũng phải thể hiện tình liên đới với các thế hệ đến sau và để lại cho họ một thế giới bền vững”.

Ông Tổng thư ký ghi nhận rằng Thông điệp phát hiện có “một sự đồng thuận về mặt khoa học rất vững chắc” cho thấy sự kiện hệ thống khí hậu ấm dần lên đáng kể và cả toàn cầu nóng lên trong thập kỷ gần đây

là “chủ yếu do hoạt động của con người”. Vì thế, ông tái khẳng định rằng nhân loại có nghĩa vụ quan trọng phải chăm sóc và bảo vệ ngôi nhà chung của chúng ta là hành tinh Trái Đất.

Ông Tổng thư ký hoan nghênh những đóng góp của tất cả các nhà lãnh đạo tôn giáo và những người có uy thế trong việc đáp ứng các thách đố của khí hậu và củng cố sự phát triển bền vững. Ông mong sẽ được đón tiếp Đức giáo hoàng Phanxicô tại Liên hiệp quốc vào tháng Chín tới khi ngài đến thăm cơ quan quốc tế này và có bài phát biểu trước Đại hội đồng Liên hiệp quốc. ■

Đức Thánh Cha phê chuẩn (lần thứ ba) danh sách giám mục tham dự Thượng Hội đồng Giám mục tháng 10/2015

WHĐ (18.06.2015) – Ngày 16-06-2015, Tòa Thánh đã công bố thêm một danh sách các giám mục tham dự Thượng Hội đồng Giám mục khoá thường lệ thứ 14 đã được Đức Thánh Cha Phanxicô phê chuẩn vào ngày 22-05-2015 vừa qua.

Danh sách này gồm 66 nghị phụ chính thức và 46 nghị phụ dự khuyết, trong đó có 12 linh mục thuộc Liên hiệp các Bề trên Tổng quyền (10 chính thức và 2 dự khuyết). Cộng chung với danh sách Đức Thánh Cha đã phê chuẩn hai lần trước (ngày 31-01-2015 và ngày 17-03-2015), có 168 nghị phụ chính thức và 125 nghị phụ dự khuyết.

Thượng Hội đồng Giám mục khoá 14 do Đức Thánh Cha Phanxicô triệu tập, sẽ diễn ra tại Vatican từ ngày 04 đến ngày 25 tháng Mười 2015 với chủ đề “*Ôn gọi và sứ vụ của gia đình trong Giáo hội và trong thế giới ngày nay*”. Khoá họp này của Thượng Hội đồng Giám mục tiếp nối Khoá ngoại thường

hội tháng Mười 2014 với chủ đề “*Các thách đố mục vụ về gia đình trong bối cảnh của công cuộc loan báo Tin Mừng*”.

Về phía Giáo hội Việt Nam, hai nghị phụ chính thức là Đức Tổng giám mục Phaolô Bùi Văn Đọc, Tổng giám mục Tổng giáo phận TP.HCM, Chủ tịch HĐGM và Đức giám mục Giuse Đình Đức Đạo, giám mục phụ tá giáo phận Xuân Lộc. Nghị phụ dự khuyết là Đức giám mục Phêrô Nguyễn Văn Khảm, giám mục giáo phận Mỹ Tho. ■

Tổng thư ký Liên hiệp quốc cảm ơn Đức giáo hoàng về Thông điệp *Laudato Si'*

WHĐ (20.06.2015) – Tổng thư ký Liên hiệp quốc, ông Ban Ki-moon, người đã đặt vấn đề biến đổi khí hậu là một trong những ưu tiên hàng đầu của ông kể từ khi nhận trách nhiệm đứng đầu cơ quan quốc tế này cách nay 8 năm, đã cảm ơn Đức giáo hoàng Phanxicô vì “đã có một lập trường mạnh mẽ như vậy về việc cần thiết phải hành động cấp bách trên quy mô toàn cầu”. “Tiếng nói đạo đức của ngài là thành phần của bản hợp xướng ngày càng vang lên mạnh mẽ của mọi người thuộc mọi tôn giáo, mọi thành phần trong xã hội, đang lên tiếng đòi phải có hành động về khí hậu”, ông Ban nói với các phóng viên như trên vào hôm thứ Năm, sau khi Tòa Thánh ban hành Thông điệp *Laudato Si'* của

Đức giáo hoàng Phanxicô về việc chăm sóc thiên nhiên.

Hướng đến COP 21 - Paris (Hội nghị quốc tế về biến đổi khí hậu, diễn ra tại Paris vào cuối năm nay), ông Tổng thư ký nói: “Tôi kêu gọi tất cả các chính phủ phải đặt lợi ích chung của toàn cầu trên lợi ích quốc gia và thông qua một thỏa thuận đầy hoài bão về khí hậu toàn cầu tại Paris trong năm nay”. Ông Ban Ki-moon nói rằng trong cuộc gặp Đức giáo hoàng tại Vatican hồi tháng Tư vừa qua, hai người đã thảo luận về việc mọi người cần phải đến với nhau để trao đổi về vấn đề biến đổi khí hậu, một trong những thách đố chủ yếu mà cộng đồng nhân loại phải đối mặt. “Đức giáo hoàng Phanxicô và tôi đồng ý rằng biến đổi khí hậu là một vấn đề đạo đức đòi hỏi phải có những hành động cấp bách chung. Đó là vấn đề công bằng xã hội, quyền con người và đạo đức cơ bản. Mọi người ở khắp nơi cùng chia sẻ trách nhiệm chăm sóc và bảo vệ ngôi nhà chung của chúng ta, là hành tinh Trái đất duy nhất”.

(xem tiếp trang 3)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

Có những lần đụng chạm hơi hột vì thói quen, không để lại một âm vang nào, không đem lại một biến đổi nào trong cuộc sống. Nhưng cũng có lần, như người phụ nữ, ta run rẩy đụng vào Ngài, dù biết mình ô nhơ tội lỗi. Hay nói đúng hơn, vì biết mình ô nhơ tội lỗi mà ta cả dám đụng vào Ngài. Đụng vào Đấng Thánh để được nên trong sạch.

Chúng ta cần đụng đến Đức Giêsu mỗi ngày và chúng ta cũng cần được Ngài đụng đến. Ông trưởng hội đường xin Ngài đặt tay trên con mình. Ngài đã cầm tay cô bé để kéo cô ra khỏi cái chết. Như con gái của ông trưởng hội đường, chúng ta cần được Chúa cầm tay và bảo: “Hãy trỗi dậy”. Trỗi dậy khỏi bệnh tật và cái chết. Trỗi dậy và đi lại, ăn uống như người bình thường. Trỗi dậy và sống vui tươi, tự do như con cái Thiên Chúa.

Hai phép lạ xảy ra nhờ có lòng tin. Đức Giêsu xác nhận lòng tin vững vàng của người phụ nữ: “*Này con, lòng tin của con đã cứu chữa con*” (c.34). Ngài nâng đỡ lòng tin đang chao đảo của Giairô: “*Ông đừng sợ, chỉ cần tin thôi*” (c.36). Cần có lòng tin khi đụng chạm Chúa Giêsu. Cần nhạy cảm để nhận ra cái đụng nhẹ của Ngài. Khi đụng vào Thân Mình Ngài nơi bí tích Thánh Thể, ta được mời gọi đụng đến nỗi khổ của anh em, là những chi thể của Nhiệm Thể Ngài. Khi đụng đến Lời Chúa nơi những trang Tin Mừng, ta được mời gọi chạm đến Lời Chúa nơi mọi biến cố. Chỉ cần để Chúa đụng đến bạn một lần thôi, đời bạn sẽ hoàn toàn đổi mới.

CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu,
dân làng Nazareth đã không tin Chúa
vì Chúa chỉ là một ông thợ thủ công.
Các môn đệ đã không tin Chúa
khi thấy Chúa chịu treo trên thập
tự.
Nhiều kẻ đã không tin Chúa là
Thiên Chúa
chỉ vì Chúa sống như một con người,
Cũng có lúc chúng con không tin
Chúa
hiện diện dưới hình bánh mong
manh,

(xem tiếp trang 4)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

nơi một linh mục yếu đuối,
trong một Hội thánh còn nhiều
bất toàn.

Dường như Chúa thích ẩn mình
nơi những gì thế gian chê bỏ,
để chúng con tập nhận ra Ngài
bằng con mắt đức tin.

Xin thêm đức tin cho chúng con
để khiêm tốn thấy Ngài
tỏ mình thật bình thường giữa
lòng cuộc sống. ■

Lm. Antôn Nguyễn Cao Siêu, SJ

Mười điểm “rút ra” từ *Laudato Si’*

hoàng – Đức giáo hoàng Phanxicô nhấn mạnh đến giáo huấn của các vị tiền nhiệm của ngài, đặc biệt là Thánh Gioan Phaolô II và Đức nguyên giáo hoàng Bênêdictô. Nhưng với cách tiếp cận có hệ thống về phương diện tâm linh, đây là một văn kiện mang tính đột phá nhằm mở rộng cuộc bàn luận bằng cách mời các tín hữu tham gia đối thoại và cung cấp những hiểu biết mới mẻ cho những người đã tham gia.

2) Người nghèo bị ảnh hưởng nặng nề vì biến đổi khí hậu

Hậu quả không cân xứng của sự thay đổi môi trường đối với người nghèo và các nước đang phát triển được nhấn mạnh trong hầu hết các phần của Thông điệp. Thật vậy, ở gần phần mở đầu của *Laudato Si’*, Đức giáo hoàng xác định rằng một trong các chủ đề trung tâm của Thông điệp là tập trung vào người nghèo, và ngài đưa ra nhiều ví dụ về các hậu quả tai hại của biến đổi khí hậu, gây ra “tác động xấu” cho những người sống tại các nước đang phát triển. Đây không chỉ đơn giản là kết quả của việc những người giàu có quyền lực đã đưa ra những quyết định không quan tâm đến người nghèo, mà còn vì bản thân người nghèo có ít nguồn lực tài chính giúp họ thích ứng với việc biến đổi khí hậu. Ngoài ra, các nguồn tài nguyên thiên nhiên của các nước nghèo lại làm giàu thêm sự phát triển của các nước giàu và “phải trả giá bằng chính hiện tại và tương lai của chính mình” (số 52). Trong suốt Thông điệp, Đức giáo hoàng đã dùng Phúc Âm, giáo huấn

xã hội Công giáo và các phát biểu của các vị giáo hoàng gần đây để phê phán việc loại trừ bất cứ ai khỏi phúc lợi của thiên nhiên. Nói chung, trong các quyết định liên quan đến môi trường và việc sử dụng các nguồn tài nguyên chung của trái đất, ngài lập đi lập lại lời kêu gọi phải quý trọng “phẩm giá lớn lao của người nghèo” (số 158).

3) Ít đi tức là nhiều hơn

Đức giáo hoàng Phanxicô nhắm vào điều mà ngài gọi là tư duy “kỹ trị”, trong đó công nghệ được coi là “chiếc chìa khóa chính” cho đời sống con người (số 110). Ngài phê phán sự lệ thuộc thiếu suy xét vào sức mạnh thị trường, trong đó người ta chấp nhận mọi tiến bộ công nghệ, khoa học, công nghiệp mà không xét xem nó có ảnh hưởng đến môi trường như thế nào và “không quan tâm đến việc nó có thể gây ra tác động tiêu cực cho con người” (số 109). Đây không phải là quan điểm của một người thủ cựu –thật vậy, Đức Phanxicô đã không theo lối mòn chỉ biết ca ngợi các tiến bộ công nghệ– nhưng là quan điểm của một tín hữu phản đối ý tưởng cho rằng mọi tiến bộ về công nghệ đều tốt đẹp cho trái đất và cho nhân loại. *Laudato Si’* cũng chẩn đoán một xã hội của “chủ nghĩa tiêu thụ cực đoan”, trong đó người ta không thể chống lại những gì thị trường bày ra cho họ, trái đất bị bóc lột và hàng tỷ người bị bản cùng hóa (số 203). Ngài nói, đó là lý do tại sao bây giờ là lúc phải chấp nhận “giảm phát triển ở một số nơi trên thế giới, để những nơi khác được phát triển lành mạnh” (số 193). Ngược với náo trạng tiêu thụ, linh đạo Kitô giáo đề nghị một sự tăng trưởng mang tính “điều độ và có khả năng sống hạnh phúc với điều ít ỏi” (số 222). Đây hoàn toàn là vấn đề định nghĩa lại khái niệm của chúng ta về sự tiến bộ.

4) Ngày nay giáo huấn xã hội Công giáo gồm cả giáo huấn về môi trường

Phản bác những ai cho rằng một Thông điệp của giáo hoàng về môi trường là không có thẩm quyền thực sự, Đức giáo hoàng Phanxicô tuyên bố rõ ràng rằng *Laudato Si’* nay sẽ được đưa vào nội dung giáo huấn xã hội của Giáo hội” (số 15). Theo đó, Thông điệp là hình thức giáo huấn ở mức cao nhất của thẩm quyền Giáo hội, chỉ sau Phúc Âm và các Công đồng như Công đồng Vatican II. Như vậy, Thông điệp này tiếp nối suy tư về các vấn đề hiện đại đã bắt đầu

với *Rerum Novarum* (*Tân sự*) của Đức giáo hoàng Leo XIII ban hành năm 1891 về tư bản và lao động. Đức giáo hoàng Phanxicô sử dụng một số nền tảng truyền thống của giáo huấn Công giáo về xã hội, đặc biệt là khái niệm “công ích”, để trình bày tư tưởng của ngài. Phù hợp với các thực hành của giáo huấn xã hội Công giáo, Đức giáo hoàng kết hợp tính phong phú của nền thần học của Giáo hội với những kết luận của các chuyên gia trong nhiều lĩnh vực, để suy tư về các vấn đề hiện nay. Để đạt được điều này, ngài nối kết một cách rõ ràng Thông điệp *Pacem in Terris* của Thánh Gioan XXIII – nói về cuộc khủng hoảng chiến tranh hạt nhân, với *Laudato Si’* – nói về cuộc khủng hoảng mới hơn này.

5) Thảo luận về sinh thái học có nền tảng trong Kinh Thánh và truyền thống Giáo Hội

Một cách khôn ngoan, Đức giáo hoàng Phanxicô không mở đầu Thông điệp với một tư tưởng Kinh Thánh và truyền thống (hai cột trụ của giáo huấn Công giáo), khiến cho những người không tin có thể gạt Thông điệp sang một bên, nhưng với một cái nhìn tổng quan về cuộc khủng hoảng, gồm cả vấn đề nước, đa dạng sinh học v.v... Chỉ đến Chương Hai ngài mới trở về với “Phúc Âm của Sáng tạo”, trong đó ngài dẫn dắt độc giả, từng bước, qua lời kêu gọi chăm sóc thiên nhiên đã được nói đến trong sách Sáng Thế, khi con người được kêu gọi “trồng trọt và gìn giữ” trái đất. Nhưng có thể nói chúng ta đã cày bừa quá nhiều và không gìn giữ đủ. Trong một cái nhìn rất tổng quát, Đức giáo hoàng Phanxicô đã vạch ra chủ đề yêu mến các thụ tạo bằng cả Cựu Ước và Tân Ước. Chẳng hạn, ngài nhắc nhở chúng ta rằng Thiên Chúa, trong Đức Giêsu Kitô, không chỉ trở nên con người, mà còn là một phần của thế giới tự nhiên. Hơn nữa, chính Chúa Giêsu cũng đề cao thế giới tự nhiên, như trong các đoạn Tin Mừng mà Người ca ngợi thụ tạo. Những hiểu biết của các thánh cũng được Đức giáo hoàng Phanxicô nhắc lại, đặc biệt nhất là Thánh Phanxicô Assisi, là kim chỉ nam tinh thần của Thông điệp này. Ngoài ra, để giúp những người không tin hiểu được Kinh Thánh và truyền thống của Giáo hội, Đức giáo hoàng rõ ràng cố gắng truyền cảm hứng cho các tín hữu chăm sóc thiên nhiên và môi trường. ■

(còn tiếp)